

РЕШЕНИЕ

№ 1721

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **127** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167 ал.2 т.2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е по жалба вх.№ 576/06.01.2023г. по описа на АССГ на И. Е. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б. К. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, първи надпартерен етаж срещу принудителна административна мярка – задържане с техническо средство тип „скоба“ на 16.12.2022г., на лек автомобил „М. ГЛ 450 4матик“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя, описана в съобщение № В 2175174/16.12.2022г., издадено от контролър 31 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага, че обжалваната ПАМ е приложена от материално и персонално некомпетентен орган. Сочи се, че поставянето на техническото средство „тип скоба“ паралелно се е развило и действие по заплащане на паркирането чрез изпращане на СМС. Предвид полученото потвърдително съобщение счита, че е налице надлежно плащане и че контролните органи не са извършили надлежна проверка и не са съобразили технологичното време за регистрация на изпратения СМС и връщането на потвърждението за прието плащане. Поради това жалбоподателят счита, че нарушение не е било извършено и приложената ПАМ е незаконосъобразна и е наложена в противоречие с целта на

закона. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноси, съгласно представен списък.

Ответникът- „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор "Принудително задържане", отдел „Паркиране“, Дирекция „Паркиране и мобилност“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД, се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата. Претендира разноси, съгласно представен списък.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.12.2022г., жалбоподателят паркирал автомобила си в [населено място], на [улица] – „Синя зона“, като до 13,25 часа, заплащането е отчетено с талон, поставен в автомобила. За времето от 13,25 часа до 13,44 часа, липсват данни и доказателства, а няма въведени и такива твърдения от жалбоподателят да е изпращал смс за заплащане на „синя зона“ или респективно да има поставен талон за платено паркиране за посочения времеви период.

В 13:33:42 часа е осъществена първа проверка от контрольор на „Центъра за градска мобилност“, като резултатът от проверката е „неплатил“ за „синя зона“.

В 13:34:59 часа е осъществена втора проверка от контрольор на „Центъра за градска мобилност“, като резултатът от проверката е „неплатил“ за „синя зона“.

Същия ден в 13:37ч. служител на „ЦГМ“ ЕАД – А. В. А., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ установил, че автомобила на жалбоподателя е паркиран в участък, който попада в обхвата на „Синя зона“ на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната, нито чрез изпратен СМС, нито чрез поставен талон, поради което спрямо автомобила била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщение № В 2175174 от 16.12.2022г. (л. 80 от делото), в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен бил протокол за блокирани автомобили от 16.12.2022г., в който е отразено, че МПС „М.“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 13:37ч. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата - 16.12.2022г. в 15:23ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 32лв. от жалбоподателя, екип на „ЦГМ“ ЕАД е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. (л. 14-22 от делото) на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. (л. 23-26 от делото) на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община (л. 27-28 от делото); Заповед № РД-09-439/02.11.2018г. на изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД за определяне на длъжностните лица от „ЦГМ“ ЕАД, дирекция „Паркиране и

мобилност“, отдел „Паркиране“, сектор „Принудително задържане“ и сектор „Платено паркиране“, които да осъществяват ПАМ от чл. 99 от ЗДвП (л.29-26 от делото); Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ (л.47-58 от делото), схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС (л. 79 от делото).

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на „ЦГМ“ ЕАД – В. В. Д. на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“. Същият разказва, че на 16.12.2022г. бил на работа, с колегата си А. А.. След като установили, че не е заплатена таксата за почасово паркиране, колегата му А., поставил на автомобила техническо средство тип „скоба“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип „скоба“, таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране и мобилност“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя зона“ и „Зелена зона“, в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от

компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили /лист 36-37 от делото/, който констатира поставяне на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване. По същия начин стои положението с поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер. По същия начин стои положението с поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер. Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

Спорно по делото е обстоятелството дали се касае за нарушение, свързано с неплащане на дължимата на основание чл. 99, ал. 3 от ЗДвП цена за паркиране към момента на задържане на автомобила.

Видно от приложената на л.81 по делото телефонна разпечатка, жалбоподателят действително е получил потвърдително съобщение за извършено плащане за паркиране в „Синя зона“ в 13:44ч., валидно до 14:40ч. Съобщението № В 2175174 от 16.12.2022г. за принудително задържане на МПС с рег. [рег.номер на МПС] поради липса на заплащане в зона за почасово платено паркиране е попълнено в 13:37ч. (л.80 по делото), след извършени три последователни справки за проверка от служителите на „ЦГМ“ ЕАД в 13:33ч., 13:34ч. и 13:37ч., което се установява и от приложените като доказателства по делото на л. 37-38. Задържане на автомобила с техническо средство тип „скоба“ на 16.12.2022г. е осъществено в 13:37ч.

Предвид това, по делото безспорно се установява, че автомобил рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на 16.12.2022г. за времето от 13:25ч. - 13:44ч. в рамките на район, определен като „Синя зона“ за платено паркиране, без спазване на реда за заплащане на това паркиране.

Дължимата цена за паркиране е парично задължение и за да бъде то надлежно изпълнено, тя трябва да е заплатена по установения ред към датата и часа на проверката, към които се установява паркирането. Заплащането на таксата към 13:44ч. на същата дата не вменява задължение на проверяващия да премахне поставеното техническо средство за задържане, поради незаплащане на таксата към 13:37ч., нито санира порока.

В конкретния казус са обективирани и двете материалноправни предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП - налице е

паркиране на превозното средство на място в зона, определена за платено паркиране и не е заплатена дължимата такса за паркиране.

Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

При тези фактически констатации, съдът намира, че е спазена е процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. и приложение № 1 към нея.

Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса. С оглед на изложеното атакуваната ПАМ се явява законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се определя като основателно и следва да му се присъдят направените по делото разноски в размер на 1200лв., съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, 61-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Е. Г., чрез адв. Б. К. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, първи надпартерен етаж, срещу принудителна административна мярка – задържане с техническо средство тип „скоба“ на 16.12.2022г., на лек автомобил „М. ГЛ 450 4МАТИК“ с ДК [рег.номер на МПС], управляван от жалбоподателя, описана в съобщение № В 2175174/16.12.2022г., издадено от контролор 31 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

ОСЪЖДА И. Е. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ:

